

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Libet hoc loco exagitare eorum inscitiam, qui Iulium Caesarem aiunt in Germania septem opportuni locis arces de nomine septem planetarum fundasse, quam velut sacram historiam stulti adorant. In ipsa quidem narrationis sua fronte prodit fabulator inscitiam suam, cum tres tum extitisse reges commemorat, Iulium, Crassum, Pompeium: Ignorat bellua regium nomen tam fuisse Romanis inuisum, ut ne tū quidē Iulius Caesar, cum monarchiā occupasset, auderet se regem nominare, sed Dictatorem, sed Imperatorem: non ergo reges, sed principes erant autoritate inter senatores, hi, quos fabula commemorat. Nec orbis imperiū diuisere, ut ille fabulatur: sed à ciuibus in prouincias missi, temporaliter gubernare: Vnde Iulius cum decennio Gallias administrasset, consulatum absens petebat: quo non impetrato, bellum excitauit ciuile in senatum & patriam: cuius tum partes defenderet Pompeius. Nec vnquam stetit idem Caesar in Germania, ut imperium ibi gerens, arces fundaret: sed bis tantum facto ponte Rhenum ex Gallia transiit in Germaniam cum exercitu. Testis est ipse Caesar, qui res à se gestas in castris conscripsit. Extant Commentaria eius. Vix congressus hostibus, cum illi fugerent in sylvas, reduxit exercitum. Qui ista requiris, in IIII & VI. Commentariorum Caesaris libris reperies: nihil perinde opus est verba ipsius Caesaris introducere, quando passim Commentarij eius vbique leguntur. Si tamen de Augusti priuigno Druso Nerone, & eius filio Germanico, diu in Germania belligerantibus legissent, probabilius in eorum personas fabulam contulissent. Sed neque hoc crediderim, illos fuisse arcium, quas memorant, authores: alioquin Ptolemaeus, qui Saxones in-

ter antiquos scriptores primus nominat, quique satis erat propinquus temporibus dictorum Caesarum, scribens sub Hadriano Imperatore, cum commemorat omnia Germaniae loca, non praterisset, quae ibi Caesares fundauissent: & si ille Alexandrinus homo, dissimulante gloriā Caesarum transisset, Cornelius Tacitus Germania diligentissimus designator, & Italicarū laudum studiosus exequutor, non praterisset tot praecleara Caesarū opera per Germaniā. Igitur totam fabulā cū authoribus reijcimus, contenti veris narrationibus, quas testimonio probatissimorum introducemus authorū. Hoc potius crediderim, aliquem ex Germania proceribus militasse Romanis, & sacra illorum perdidicisse, domūque reuersum, Romanis idolis vel arces, vel templa consecrāsse: quale aliquid de Maroboduo temporibus Augusti narrat Strabo. Et haec ad superiora tempora referantur, hoc loco per rememorationem dicta.

CAPVT XXVI.

Ventum est ad ea tempora, quae haecenus nostri prima Saxonum putauerunt, quibus hoc bellum inter Thuringos atque Saxones confertum est: quod vnde sit ortum, aliter nostri à Franci memorant: vtrunque seriem breui exequemur. Annus erat post natum Christum quingentesimus, aliquot additis, cum moriens Clodoueus, primus Christo fidelis Francorum rex, quatuor reliquit filios, Theodericum, Childepertum, Clotarium, atque Clodomirum: qui inter se regni ditio- nem, quam pater mirifice ampliavit, sunt partiti: concordibus animis, in suo quisque, demorabantur. Thuringis ea tempestate Ermenfredus rex praerat: qui suae uxoris Amelbergae, duos fratres, quod regnum affectāsse dicerentur, Bertarium atque Baldricum necauerat: id

D 5 dolen-